

Nu har flere af de tidligere ordførere, bl.a. fru Anne Grete Holmsgaard, beskrevet, hvordan det folkevalgte Europa-Parlaments indflydelse bliver styrket i forfatningstraktaten, hvordan de nationale parlamenters rolle bliver styrket, og hvordan også befolkningernes rolle bliver styrket ved, at man kan indsamle underskrifter og bede Kommissionen om at tage initiativ på nogle enkelte områder.

Hr. Rune Lund siger, at det er han utilfreds med, det er ikke godt nok, og han forestiller sig i stedet, at der skal være et folkeligt rum, hvor også fagbevægelsen og de folkelige bevægelser og andre aktører skal være med. Betyder det, at hr. Rune Lund anser en folkelig bevægelse som f.eks. Folketinget for at være en udemokratisk foranstaltning?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg kan slå fast, at jeg ikke synes, at Folketinget er en udemokratisk størrelse, og jeg må sige, at jeg heller ikke er spor enig i den beskrivelse, som fru Elisabeth Arnold giver af EU-forfatningen.

EU-forfatningens problem med hensyn til demokratispørgsmålet er jo netop, at man fjerner den demokratiske beslutningstagning fra de politiske sfærer eller de politiske institutioner, hvor almindelige mennesker og folkelige organisationer har mest indflydelse på den politiske proces. Man lægger den i EU, f.eks. i højere grad i EU-Kommissionen, hvor store selskaber og deres lobbyistgrupper som den store European Roundtable of Industrialists har utrolig stor politisk indflydelse. Man fjerner altså demokrati med EU-forfatningen, og man får ikke mere demokrati.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Så forstår jeg ikke rigtig hr. Rune Lunds begejstring for Europarådsmodellen, for netop her er der jo overhovedet ikke nogen muligheder for de folkevalgte for aktivt at påvirke f.eks. ordlyden i en konvention. Det er alene regeringerne og deres embedsmænd, der beslutter, hvad der skal stå i en konvention.

Kl. 17.00

Når først konventionen når frem til Folketingets bord, er der ikke noget, der kan rettes. Så er konventionen, som den er, så må man tage den kvit og frit, og det er jo ikke en model, der er bedre end den EU-model, vi har nu. Der er ikke

nogen mulighed for at få indflydelse, hverken for de folkevalgte eller for de organisationer, som befolker det såkaldt folkelige rum, hr. Rune Lund talte så bevæget om før.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det, vi er så store tilhængere af i Europarådet, hvor 46 lande samarbejder, er, at man samarbejder på konventionsbasis, hvor de enkelte lande kan tilslutte sig en hel eller dele af en konvention, og at der er en domstol, som i sidste ende kan afsige nogle bindende domme. Det synes vi er en utrolig god og fleksibel måde at samarbejde på, og det er også en måde at samarbejde på, som lægger op til en mere fleksibel struktur for internationalt samarbejde i Europa.

Hvorfor laver landene omkring Østersøen f.eks. ikke et samarbejde om miljø? Hvorfor skal de sydeuropæiske lande altid samarbejde med de nordiske lande på miljøområdet, selv om det måske tit ville give mere mening, at de samarbejdede med de nordafrikanske lande om at forbedre miljøet i Middelhavet? Det forstår vi ikke.

I EU er det jo regeringer, der forhandler i Ministerrådet, og det ville også være regeringer, som skulle forhandle i Europarådet ud fra den model, som Enhedslisten forestiller sig. Det er meget klart, og det er også meget demokratisk, for i Frankrig eller Danmark eller andre steder kan et folkevalgt parlament give et mandat til den regering, det sender af sted. Vi er tilhængere af, at den slags mandater bliver givet i Folketingssalen her i Danmark, og vi synes faktisk også, at de ting, som i dag foregår i Folketingets Europaudvalg, burde foregå i Folketingssalen, så vi synes, det er en mere demokratisk måde at samarbejde på internationalt stater imellem.

Men vi synes ikke, at statsligt samarbejde på internationalt plan er nok. Vi synes, at demokratiet skal udvides, så folkelige bevægelser, græs-rødder, fagforeninger og almindelige mennesker også samarbejder demokratisk på tværs af landegrænser, og vi forestiller os i det hele taget et aktivt deltagerdemokrati på europæisk plan.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne takke for den brede tilslutning til forfatningstraktaten, der har været her i Folketingssalen.

Jeg vil ikke gå ind på alle de argumenter, der har været for og imod her under debatten, for alle har jo diskuteret med alle, og det har jo også vist sig, at alle argumenter er blevet vendt og